

Prvi zvoki v Kinu Union

Nade, ki jih film-ljubeče ljubljansko občinstvo stavi v otvoritev novega kina, se zdi, da postajajo vse bolj upravičene. To je jasno zlasti človeku, ki od blizu zasleduje zaključna pripravljalna dela v unionski dvorani. Glavni problem pri dvorani za zvočni kino je problem akustike, ki postaja dvakrat važen pri prostoru, ki ni bil zgrajen nalašč v ta namen. Dasi je unionska dvorana že od zdavnaj slovela po svoji akustiki in je zaradi tega morala postati središče vsega slovenskega glasbenega življenja, se vendar zdi, da je šele v novi zvočni adaptaciji dobila zadnjo izpopolnitev. Kako pravilno preračunani so bili akustični načrti, se je videlo šele v nedeljo zvečer, ko so iz improviziranih, izposojenih zvočnikov — pravih še ni bilo moči montirati — zadoneli prvič glasovi, ki jih je projektor čaral iz optičnih črt na filmskem traku. Dunajska filharmonija je igrala na stenj uverturo »Netopirja« skoraj v docela tako izraziti barvitosti velikega simfoničnega orkestra, kakor včasih, ko je gostovala in natura na unionskih deskah. Glasovi posameznih instrumentov so se v divnem koncertnem prostoru oblikovali tako čisto in tako diferencirano, da nihče, ki jih je poslušal, ni mogel drugega ko strmeti. Dresdenski inženjer, ki je preskusil in montiral stotine kino-dvoran, ni pomnil od nikjer takih fines in take zvočne izpopolnjenosti. Te odlike nove dvorane niso poročstvo samo za dobro predvajanje zvočnih filmov, marveč prav tako za uspešnost koncertov vsake vrste, ki se bodo v Unionu vršili. V četrtek

bodo na otvoritveni predstavi ob »Chopinovem poslovilnem valčku« poslušalci lahko ugotavljali, kako dovršeno je moči reproducirati Chopina, Mozarta in druge mojstre v unionski dvorani.